

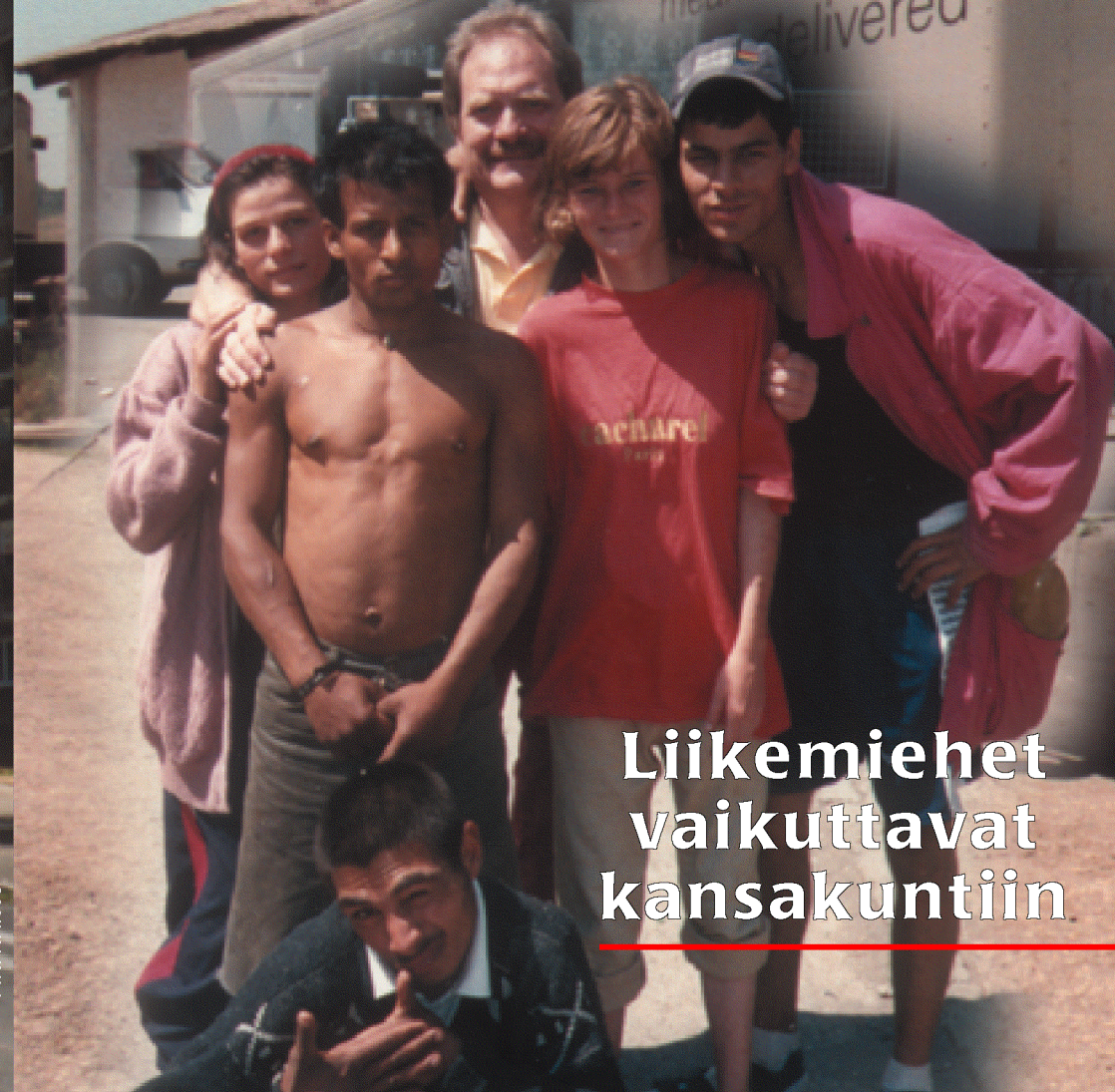
Tervetuloa osastoomme

Kuule mahtavia todistuksia tavallisilta ihmisiltä, jotka ovat uskovat mahtavaan Jumalaan! On upeata verkostoitua muiden kanssa ja muodostaa veljeskunta. On paikka missä kehittää lahjojaan ja käyttää leiviskäänsä. FGBMF (Suomessa STELK) -osastot auttavat sinua kasvamaan kaikilla elämäsi osa-alueilla. Rakennut hengellisesti sellaiseksi mestariksi jollaisen Jumala haluaa sinun olevan. Nyt on aika osallistua jonkin kaikkialla maailmassa olevan osastomme kokoukseen. Sinua siunataan.

VOICE • Numero 3 • 1999 • Full Gospel Business Men's Fellowship International'in samannimisen lehden numeron 993 suomenkielinen painos • **Julkaisija** Suomen Täyden Evankeliumin Liikemiesten Kansainvälinen Veljesliitto ry STELK, PL 217, FIN-00931 HELSINKI • **Toimittaja** Tom Nybergh, puh (09) 3472472 • **Tiedustelut, tilaukset, osoitteet** STELK, PL 177, 15101 LAHTI • puh/fax 03 7511964 • **Paino** Imprimerie Grenz Echo, Eupen, Belgium • VOICE ilmestyy, jos Jumala suo, vuonna 1999 suomeksi kuutena numerona.
LUETTUASI ÄLÄ HEITÄ TÄTÄ LEHTEÄ POIS – ANNA SE YSTÄVÄLLESII!

Internet: www.fgbmfiVOICE.com

VOICE

**Liikemiehet
vaikuttavat
kansakuntiin**

Uusi kumppani	2
<i>Heinz Keiner</i>	
Syötävää	3
<i>Bernard Cocker</i>	
Taloussuunnitelma	7
<i>Winfried Fuchs</i>	
Katuväkivaltaa	8
<i>Marek Nowak</i>	
Tilaa Voice	11
Aina läsnä	12
<i>Rene Stutz</i>	
Portugali	14
<i>John Edwards</i>	
Tärkeä tieto	15
Johtaja	16
<i>John Bell</i>	
Rampa kävelee	17
<i>Ross Elliott</i>	
Viinaa & Väkivaltaa	18
<i>Frank Murray</i>	
Keitä olemme?	19

Uusi kumppani

Heinz Keiner, Saksa

Kun kerroin ystävälleni tilanteestani, hänen ainoa vastauksensa oli: ”Vain yksi henkilö voi auttaa sinua”, Jeesus! Hän ehdotti tapaamista toimistossani. Hän tuli sovittuun aikaan Joulukuun 18. päivänä 1995. Ensi töikseen hän ehdotti, että rukoilisimme. ”Entäs jos joku näkee meidät”. Protestoin, mutta hän pysyi lujana. En ollut koskaan kuullut mitään sen kaltaista. Hän kutsui minut myös Winfried Fuchsia johtamaan yrittäjämääränpäivästä.

Kokouksessa ihmiset seisoskelivat ja käyttäytyivät, kuin he todella tunsivat Jumalan. He lauloivat jopa muutama laulun. Halusin oppia uutta johtamismenetelmistä, joten valpastuin kun Winfried Fuchs sanoi, ”Kaikki on kirjoitettu tähän kirjaan”. Hän osoitti Raamattuaan.

Hän tuli myöhemmin luokseni, pyytäen minua kertomaan tarinani. Kerrottuani sen me rukoilimme. Kun olin valinnut tieni, seurata Jeesusta Kristusta, hän kertoi minulle, ”Kahden viikon sisällä tulet saamaan tarvitsemasi huomattavan rahasumman”. Kaksi viikkoa myöhemmin, oikeudenkäynnissä, mikään ei tuntunut menevän oikein. Alku oli suuri pettymys, mutta kun kuusi päivää myöhemmin sain oikeudesta kirjeen, jossa oli ilmoitus vaateemme hyväksymisestä, olin äimänä. Jumala oli tehnyt ihmeen! Muutamaa päivää myöhemmin, kun vaimoni avasi Raamatun, hän luki ensimmäisenä silmiinsä osuvan lauseen, ”Jumala tulee taistelemaan puolestanne...”

Jumala on tehnyt vuoksemme ihmeitä ihmeitten perään. Eräessä tilanteessa, kun emme pystyneet maksamaan laskuamme General Motorsille, pankki kuitenkin pysyi vaatimuksessaan. Pyysin heitä soittamaan Detroitiin. Aloin heti rukoilla. Kun palasin pankin kanssa asiaan, kysyin, ”Niin, kai meidän on palautettava varastomme”? Johtaja vastasi, itsekin ilmeisen yllättyneenä, ”GM pyysi meitä rohkaisemaan teitä jatkamaan samaa linjaa. Jeesus ei vain muuttanut elämäni, Hän muutti myös liiketapani. ●

Syötävää

Bernard Cocker, Lancs., Englanti

Olin innostunut luonnosta ja luulin tietäväni kaiken. Olin vannoutunut kehitysoopin kannattaja. Jumalaa en ottanut lukuun lainkaan. Minua olisi voinut kutsua ”ateismin evankelistaksi”. Olin taidokas kertoessani muille, ettei Jumalaa ole olemassa. Uskoin vakaasti, että kun kuolet niin kuolet ja sillä siisti. Kun menin naimisiin, en voinut tietää joutuvani hyvin voimakkaasti tekemisiin kristillisten naisten ”Women’s Aglow” -ryhmän kanssa. (Toimii Suomessa samalla nimellä). Pahinta oli, että se tapahtui juuri ennen yhteisen menoamme.

Tulin asiasta niin aggressiiviseksi, että saatoin läimäyttää häntä. Sen lähemmäksi Raamatun lukemista minua ei saanut, kuin

että näin vaimoni lukevan sitä ja nappasin sen ja heitin lattialle. Olin hyvin dominoiva. Lopulta hän lopetti käännättämiseni, muttei koskaan lopettanut rukoiluaan. Hän, muiden kanssa, jatkoi rukoilemista 15 vuotta.

Kun vaimoni sairastui vaikeaan naisten-tautiin ja tarvitsi leikkausta pitkine odotuksineen, olin minä hankala ja väitte-lynhaluinen ja tein hänen tilansa paljon, paljon vaikeammaksi.

Kun istuskelin allapäin rappusillamme, katsellen kilometrien päähän ulottuvia tiloja, eräs ystäväni tuli kysymään minulta, mikä oli vialla. Kerroin hieman vaikeuksistani, kun hän yhtäkkiä sanoi, ”On ilmeistä, ettet selviydy ongelmistasi omin päin. Mikset anna niitä Jumalalle? Hänellä on leveäm-

Juhlat Bulgarianlasten romanilasten kanssa.

mät hartiat kuin sinulla”. Kuulin päässäni kaksi ääntä. Toinen sanoi, ”Tuo on roskaa” ja toinen intti, että ”Kokeilen sitä”!

Kun ystäväni oli poistunut, katselin ympärilläni varmistuakseni, ettei kukaan katsellut, kohotin katseeni ylös kohti taivasta ja sanoin, ”Jumala, jos olet olemassa, tule elämäni ja auta minua ongelmistani. Jos teet sen, tulen palvelemaan Sinua”. Kun olin sanonut nuo sanat, oli kuin olisi siirtynyt mustavalkoisen TV:n katselusta värilliseen. Taivas hohti. Kaikki näytti upealta! En ollut koskaan ennen nähnyt mitään sellaista. Oli kuin olisin nähnyt vilauksen taivaasta. Nostin maasta ruohon ja katselin sitä. Se oli kaunis ja itse opiskelema viisauteni tuntui tyhjältä. En tiennyt yhtään mitään. Jumala näytti minulle, mitä Hän on tehnyt. Hän näytti minulle luomistyönsä. En voinut käsittää miten vihreää nurmi oli. Saatoin nähdä kaikki

lehtisuonet. Katsoin puita ja ne mykistivät minut. Oli kuin olisin nähnyt ensimmäistä kertaa elämässäni.

Juoksin puhelimen luo, soitin ystävälleni ja sanoin, ”Sinun on nyt parasta tulla tänne, uskon, että Jumala on tullut elämäni”. Minulla oli ihanan miellyttävä ja epätodellinen olo useita päiviä. Olin vuosien ajan sanonut vaimolleni, ettei Jumalaa ole olemassa ja nyt minut oli myönnettävä hänen olleen oikeassa kaiken aikaa. Tartuin härkää sarvista ja kysyin, ”Tulisitko kirkkoon kanssani”? Ajattelen, että keksin taas jotakin, koska olin aiemmin ollut niin ”epäjumalallinen” ja jo alunalkujaan menettä kalua, hän sanoi ”En”!

Katselin lehdestä hengellisiä ilmoituksia ja kävin eri seurakunnissa joka päivä. Kymmenen päivää myöhemmin, kun vaimoni oli menossa Women's Aglow'n kok-

ouksen, lähdin mukaan. Minut oli kasvatettu katoliseksi ja poikasena kävin kirkossa joka päivä. Kaikkinaiset säännöt olivat saattaneet minut vastahankaan. Kasvoin ajatellen, että palvelimme epäjohtomukaista Jumalaa.

Nyt istuin vaimoni kanssa kokouksessa. Tunsin pariskunnan, joka piti puhetta. Ivor ja Shirley olivat vanhoja ystäviä, jotka hekin, olivat enemmän tai vähemmän luopuneet toivosta minun suhteeni. Illan aiheena oli ”Raamattuja Venäjälle”. Kokouksen päätyttyä menin Ivorin luokse ja sanoin, ”Olen antanut elämäni Jeesukselle; olen nähnyt valkeuden”. Hänen vastauksensa yllätti minut, ”Tyyvä, sitten voit tulla kanssamme Venäjälle”. Seuraavan kahden viikon aikana en saanut nukuksi. Lopulta, vaikka pidin ideaa hulluna, kerroin vaimolleni lähteväni Venäjälle. Muutaman viikon kuluttua jakeilin Raamattuja Moskovassa. Matka oli kokonaisuudessaan hyvin erikoinen.

Oli vain yksi ongelma. En voinut auttaa, vain todeta, suuren aineellisen puutteen, josta monet kärsivät. Lapsia kuoli, koska ei ollut lääkkeitä. Toisilla ei ollut syötävää. Oli sairaaloita ilman perusvälineistöä. Palasin kotiin päättäväisenä ja, että auttaisin jollakin tavalla. Ensimmäisiä asioita, jotka tajusin aloittaessani lukea Raamattua oli, että Jeesus täytti ensin ihmisten aineelliset tarpeet ennen kuin alkoi saarnata heille. Nälkäinen ihminen on huono kuuntelija. Täytyy ensin tyydyttää hänen tarpeensa.

Aloimme koota tarpeita eteisaulaamme. Pyysimme naapureita ja seurakuntia haalimaan kokoon tavaraa. Meille annettiin pieni varasto. Tänään, kahdeksan vuotta myöhemmin, meillä on raskasta tavarankuljetuskalustoa, kolme varastoa ja kahdeksan hyväntekeväisyysmyymälää. Missä tahansa me kuljemme Itä-Euroopassa, meitä pyydetään kertomaan Jeesuksesta. Näemme ihmisiä. Aivan kuin sivustakatsojina

naemme Pyhän Hengen toimivan kauttamme. Eräällä äskettäisellä matkalla, kysyttiin minulta, ”Muistatko vauvan, jonka puolesta rukoilit viime käynnillämme? Lähdettyänne hän alkoi parantua. Emme osanneet odottaa sitä. Hän on päässyt pois orpokodista, sillä hänet on adoptoitu rakastavaan kristilliseen perheeseen”.

Kolme vuotta sitten työ oli kasvanut yli kykyjeni. Rukoilin joka päivä kolmen kuukauden ajan, että joku tulisi työhön mukaan. Ystäväni pyysivät, etten murehtisi ja, että Jumala kokoaisi ryhmän omalla aikataulullaan. Se on nyt toteutunut. Jokainen tärkeä tehtävä on nyt täytetty. Pienestä alkulähtökohdasta olemme kasvaneet niin, että viime vuonna lähetimme avustuksia noin 23 miljoonan markan arvosta.

Mainitsin aiemmin vaimoni sairauden. Jumala on huolehtinut siitä. Ensimmäisen

Tohtori Ukrainassa.

matkani jälkeen on rukoukseni ollut, että vaimoni voisi tulla mukaan jollekin monista lähetyksimatkoistani. Erään haastattelun aikana, joka koski työtämme, joku kysyi, ”Christine, miksi sinä et lähde mukaan seuraavalle matkalle”? Hän vastasi, ”Luulen, että saatan lähteäkin”. Hän lähtikin ja on nykyään niin innostunut työstämme ja siitä miten Jumala toimii, että tuskin pystyisin estämään hänen lähtöään. Jumala vastaa rukouksiin.

Hoitaessani liiketoimia ja hyväntekeväisyysmyymälää, olin kovassa paineessa. Lopulta sitä oli liikaa ja päädyin sairaalaan. Paikallinen pastori tuli vierailulle ja rukoili puolestani. Paranin välittömästi. Minut kotiutettiin kahden päivän kuluttua, eikä minulla ole ollut vaivoja siitä lähtien. Kun palasin kokeisiin, he kertoivat, että sydän ei näytä enää samalta.

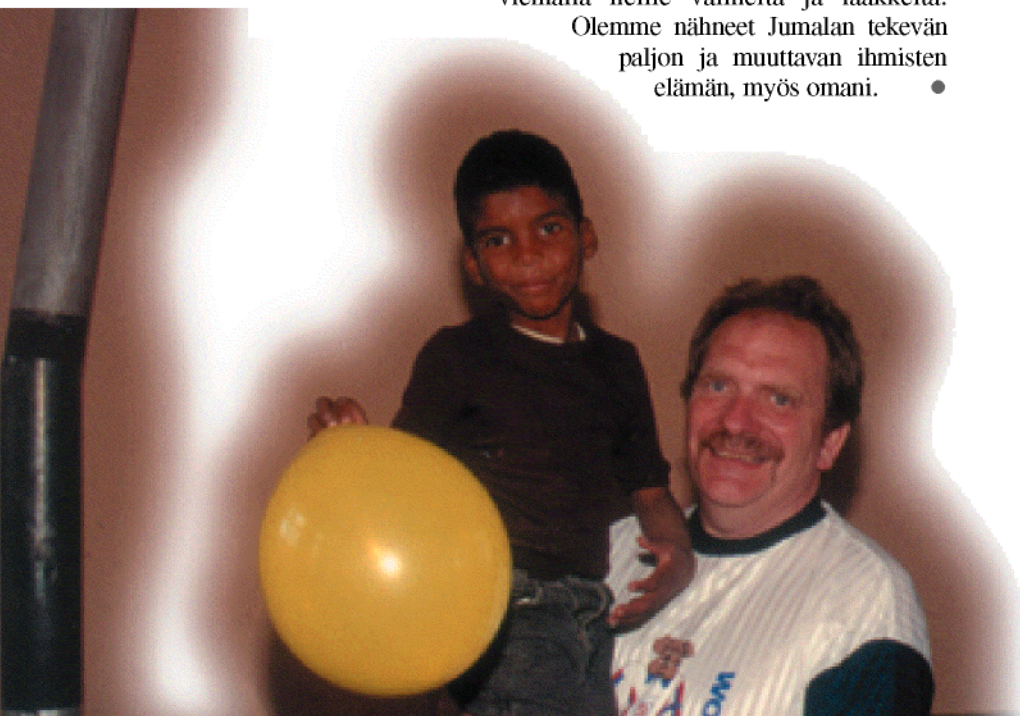
Eräessä Ukrainalaisessa vankilassa kerroimme, että Jumala voi parantaa. Yksi

vangeista, suuri mies, tuli luokseni ja sanoi, ”Vai, että Jumala parantaa, parantaako Hän”? Hän työnsi toista vankia eteenpäin. Hänen vasen käsivartensa oli vääntynyt kuin sorkka. Neljä meistä asetimme kätemme hänen päälleen ja rukoilimme. Hänen käsivartensa oikeni. Jumala paransi hänet ja koko vankien joukko puhkesi riemuhuutoihin! Rukoilimme myös kuoron miehen puolesta ja hänkin parani.

Vartijat kertoivat meille, että heillä ei ollut koskaan aiemmin käynyt meidän kaltaisiamme vieraita. Vangit vaativat, ”Rukoile puolestani, rukoile puolestani”. Vanki, joka esitti haasteensa puhkesi kyyneliin ja on nykyään uskova mies. Vankila oli Ukrainan kovimpia. Edellisellä kerralla, kun he olivat sallineet vierailijoita, vangit olivat ottaneet panttivangin.

Otamme aina mukaamme Voice- lehtiä niin paljon kuin kykenemme. Autamme myös kristittyjä lääkäreitä ja kirurgeja viemällä heille välineitä ja lääkkeitä.

Olemme nähneet Jumalan tekvän paljon ja muuttavan ihmisten elämän, myös omani. ●

MISSÄ ON LÄHIN STELK?

FGBMFI toimii jo noin 150 eri maassa ympäri maailman

STELK 1.2.1999:

Puheenjohtaja (*Yhdyshenkilö):
Puh (koti ellei t = työ)

ESPOO/KAUNIAINEN
M Virkki : (09) 8018036

FORSSA
* A Orre: (049) 922261

HELSINKI- POHJOINEN
H Nenonen: (09) 672050;
(09) 7533070 t

JYVÄSKYLÄ
J Aittila: (014) 645032

KARHULA
ks KOTKA

KARLEBY
N Kjellman: (06) 8222418

KEMI & TORNIO
M Kättö: (016)221133

KESKI-UUSIMAA
Järvenpää Kerava
Tuusula K Uhrman:
(09) 2943135;
050 5002404

KOKKOLA
ks Karleby

KOTKA
J Lemmetyinen:
(05) 263395;
(020) 4402334 t

KOUVOLA
T Heiskanen: (05) 3713600

LAHTI
M Saloheimo (05) 73348154

LAPPEENRANTA
* E Räsänen: (05) 4169920

NAANTALI
S Karinkanta: (02) 4353164

PORI
P Rotkus: (02) 6475534

TAMPERE
P Arvola (03) 2130782

TIKKURILA
ks Vantaa

TURKU
T Tuohimaa (02) 2588068

VALKEAKOSKI
H Backman: (03) 5844131
0400 335872;
(030) 5751260 t

VANTAA

T Nybergh: (09) 3 472 472 t
(040) 5875 191
E-Mail: voice@dlc.fi

STELK (FGBMFI) FINLAND

J Koski (puh.joht.)
(03) 7511964
(05) 3755240 t
E-Mail: jukka.koski@pp5.inet.fi

P Hakala (talous):
(03) 2554060
(03) 2223355 t

T Nybergh (VOICE):
(09) 3472472
fax (03) 31390904
E-Mail: voice@dlc.fi

FGBMFI Other Nations

P.O. Box 49, B-3000 Leuven 3,
Belgium. Tel: (+32)75 52 9733
Fax: (+1.360)354.13.07 E-Mail:
Editor@fgbmfivoice.com

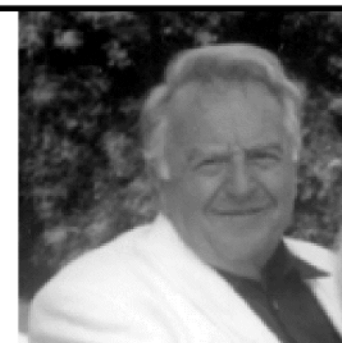
Taloussuunnitelma

Winfried Fuchs, Innsbruck, Itävalta

Menestyksestäni huolimatta rahani ei riittänyt. Terveysongelmat aiheuttivat velkakierteen ja näytti inhimillisesti katsoen mahdottomalta parantua.

Annettuani elämäni Jeesukselle, olen oppinut kuuntelemisen ja Jumalan tottelemisen tärkeyden kun rukoilen. Ennen kuin sairastuin ansaitsin loistavasti, mutta kun en kyennyt menemään töihin, en voinut maksaa suurta verolaskua. Talousministeriö halusi tietää milloin he saisivat saatavansa. He muistuttivat minua, ”Herra Fuchs, olemme kuulleet kaikki tekosyyne. Tiedättekö, että voimme järjestää teille vankeutta”? Ainut vastaukseni, johon pystyin oli, että luotan Jumalaan ja, että Hän keksii kyllä keinon.

Asia ei päättynyt tähän. Tiesin, että jossain oli ratkaisu ja, että Jeesus ei petä minua. Hän paransi kehoni ja Hänen avullaan maksoin velkani. Jokaiseen ongelmaan on ratkaisu. Jumala on paras mahdollinen liikekumppani. Raamatussa on periaate kylvämisestä ja elonkorjuusta. Jos annamme varamme Jumalan käsiin Hän antaa runsaan sadon.

Tämän päivän konsulttina voin sanoa varmana yhden asian. Jos Jeesus on liikekumppanisi täydellä päätösvalalla ei kadu. Hän on rakastava isä, eikä Hänen suunnitelmiaan ole tehdä meille elämä vaikeaksi. Hän haluaa siunata elämämme jokaisen alueen. Toisaalta, olen oppinut, että Hän on herrasmies, eikä pakota toimimaan tahtonsa mukaan. Hän tulee tekemään ihmeitä myös sinun hyväksesi niin kuin Hän on tehnyt minulle. Hänen täytyy siis saada olla elämämme ensimmäinen ja tärkein. ●

Katu- väkivaltaa!

Marek Nowak, Sienkiewicza, Puola

Vuosi 1967 oli Puolassa kovaa aikaa. Synnyin tuolloin vaikka äitiäni oli kehoitettu tekemään abortti. Isäni oli alkoholisti, joka pahoinpiteli äitiäni. Tilanne oli koko perheelle tuskallinen.

Olin vain viisivuotias, kun olin kahdestaan isäni kanssa hänen ottaessaan myrkyä. Hänen tajutessaan loppunsa tulevan, hän pyysi minua auttamaan, mutten tiennyt mitä tehdä. Katsoin häntä puolen tunnin ajan hänen tehdessään kuolemaa. Hän oli vasta 28 vuotta vanha. Näky on kummitellut minulle koko elämäni ajan.

Luuni alkoivat rappeutua kun olin kuusi. Toinen jalkani jäi 17cm toista lyhemmäksi. Lukuisista sairaalakäynneistä huolimatta, mitään ei voitu tehdä. Lonkkiini ja säärini laitettiin erikoistuet. Makasin sairaalassa yksitoista kivuliasta kuukautta kiinnitettynä koneeseen, jonka tarkoituksena oli painojen avulla venyttää säärtäni. Tulevaisuus oli synkkä, ennuste lupasi vain lisärappeutumista ja kykenemättömyyttä tekemään yhtään mitään.

Katkeruus kulutti minua ja halusin loukata kaikkia. Syytin Jumalaa siitä mitä tapahtui. Kun olin 13 aloin nyrkkeillä ja harrastaa Kung-Futa. Vaikka jalkani oli lyhyempi, saatoin tehdä töitä käsilläni. Siihen aikaan tapasin Dzidekin ja meistä tuli ystäviä. Kokosimme teinijengin ja laajensimme ”reviiriämme”. Olimme jo 16 vuotiaina kuuluisia. Koko kaupunki pelkäsi meitä. Vaikka olin rampa, näkemiseni nosti kauhun ihmisten kasvoille.

Poliiseilla oli meistä merkinnät, mutta eivät pystyneet todistamaan mitään, sillä olimme hyvin organisoituneet. Monesti he tiesivät puuhistamme, kykenemättä kuitenkin todistamaan mitään. He kuulustelivat meitä ja jopa hakkasivat, mutta kukaan meistä ei sanonut sanaakaan. Elämämme oli täynnä huumeita, tyttöjä ja rikoksia. En tiennyt mistään muusta.

Olimme kaukana Jumalasta ja kaikki pelkäsivät meitä. Kun olin 19, olin jo kylästynyt elämäni ja harkitsin itsemurhaa.

Tarkoituksena pitää poliisi loitolla puuhistamme, päätimme Dzidekin kanssa olla erillämme jonkin aikaa. Meillä ei ollut 5-6 kuukauteen minkäänlaista yhteyttä toisiimme, sitten yhtäkkiä tapasimme linja-autossa. Hän oli matkustajista ainoa, joka ei nopeasti siirtynyt paikaltaan lähestyessäni.

Halusin leveillä, kun sanoin hänelle, että elämä on upeaa. ”Minulla on naisia ja huumeita, mitä vain tarvitsen”, rehetelin. ”Tavataan huomenna ja pidetään bileet!” Hänellä oli huvittunut ilme kasvoillaan sanoessaan, ”Minulla on jotain parempaa”. Ajattelin, että hänellä oli jotain uutta huumetta Amerikasta. Odottaessani ”tosi rajuja bailuja”, ilmestyin paikalle kassi täynnä huumeita ja viinaa.

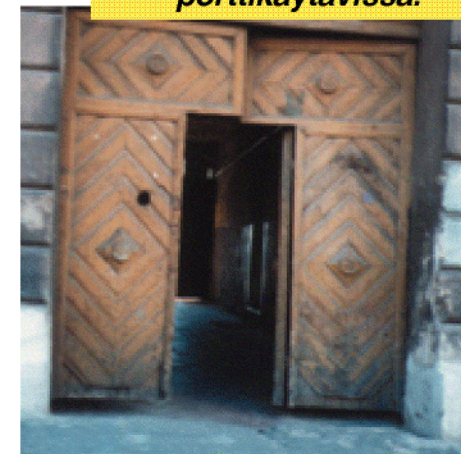
Oli mukava tavata Dzidek jälleen. Mitä en tiennyt oli, että Dzidek oli kaksi viikkoa aiemmin tehnyt lupauksen seurata Jeesusta. Yllätyin kun näin hänet, hän oli puhdas ja siisti ja puettu kuin tavallinen mies. Huoneessa istuskellessamme Dzidek yhtäkkiä kysyi, ”Tiedätkö, että on eräs, joka todella rakastaa sinua”? Miten hän saattoi väittää jotain sellaista? Kaikkihan olivat hyljänneet minut? ”Ihmiset pelkäävät minua. Miten voi edes ajatella, että joku rakastaisi minua, minä kuulutin.” Tiedän mitä olet käynyt läpi”, Dzidek sanoi. Kaikki ystävämmme ovat yksinhuoltajaperheistä. Kellään meistä ei ole isää; he ovat kaikki vankiloissa tai kuolleita.”

Sillä hetkellä jokin liikahti sisimmässäni ja pyysin häntä kertomaan kuka tuo henkilö oli. Hän kertoi sen olevan Jeesus, joka ”...kuoli puolestasi ja rakastaa sinua”. Järkytyin ja kysyin, ”Kuka on Jeesus?”

”Jeesus on Jumala ja Hän haluaa antaa sinulle ikuisen elämän. Hän haluaa antaa sinulle mahdollisuuden muuttaa elämäsi, eikä Hän halua sinun kuolevan, sillä Hän on jo kuollut puolestasi ja Hänellä on sinulle jotakin uutta annettavana”. Kerroin Dzidekille, etten uskonut Jeesukseen. Olin niin pettynyt, että nappasin tavarani ja juoksin ulos. Sinä iltana join itseni sammumispisteeseen. Siinä tilassa aloin miettiä, mitä Dzidek sanoi Jeesuksesta. ”Entäs jos Hän on todella Jumala”? Ensimmäisen kerran, koko kurjan elämäni aikana, aloin rukoilla. ”Jeesus jos todella olet sellainen, kuin hän väitti, auta minua. Minulla ei ole tulevaisuutta. Ei mitään”. Kyyneleet valuiivat pitkin poskiani. ”Jos todella olet Jumala, ilmoita itsestäsi”.

Kun heräsin, kuulin ensimmäisenä, ”Jeesus rakastaa sinua.” Pukeuduin ja lähdin ulos mittailemaan katuja”. Sanat kaikuiivat korvissani, Jeesus rakastaa sinua”. Sitä jatkui koko päivän. ”Tämä on naurettavaa”, ajattelin ja lähdin tapamaan Dzidekia. ”Mitä minun tulee tehdä,

Väijyimme portaikoissa ja porttikäytävissä.

Marek Novak vaimonsa Bozenan kanssa.

että löydän tuon Jeesuksen josta puhut”? Hän kertoi, ettei minun tarvitsisi tehdä mitään sillä, ”Jeesus on tehnyt sen puolestasi. Jeesus rakastaa sinua sellaisena kuin olet”. Päätin siinä paikassa, etten välittäisi ihmisten puheista, menisin kirkkoon. Ollakseni valmis, menin ensin parturiin. Leikkautin pitkän tukkani ja pukeuduin siististi. Kun astuimme sisään kirkkoon hämmästyin, miten tunsin Jumalan läsnäolon, ihmisten ylistäessä Jumalaa.

Kuiskasin ystävälleni, ”Näyttää siltä, kuin nämä ihmiset olisivat hullumpia kuin minä”. Aivan yhtäkkiä joku alkoi rukoilla vieraalla kielellä. Ihmiset pomppivat ilosta ja halusin liittyä heihin, mutta jotain outoa tapahtui, en kyennyt liikkumaan.

Lopulta tilaisuus oli ohi ja teimme lähtöä, kun eräs nainen yllättäen kääntyi ympäri. Jumala oli näyttänyt hänelle, että siellä oli mies, joka halusi antautua Jeesukselle. Näytti siltä kuin nainen olisi osoittanut minuun. Sillä hetkellä kaikki pysähtyivät ja jotkut palasivat istumapaikoilleen. Musiikki alkoi taas soida ja pastori sanoi, ”Jos todella haluat antaa

elämäsi Jeesukselle, tule nyt tänne eteen”. En kävellyt, vaan juoksin. Pastori piteli mikrofonia. Kouraisin sen käteeni ja aloin tunnusta kaikki tekemäni synnit. Sanoin, ”Herra, jos todella olet elävä Jumala, jos totisesti olet sellainen kuin he väittävät, muuta elämäni. Haluan Sinun tulevan sydämeeni. Ota Sinä elämäni hallintaasi!”.

Sinä päivänä heitin menemään viinan, aseet ja ”pahat vaatteeni”. Lopetin marijuan ja savukkeet sekä huumeiden käytön. Kaikki muuttui kerralla – Olin uusi mies! Se ei tapahtunut minun omilla voimillani.

Siitä on nyt kaksitoista vuotta. Kun koin Jeesuksen eläväksi, päätin antautua kokonaan. Ystäväni Dzidekin kanssa aloitimme rukoukokouksen lähes joka päivä pyytäen Jumalaa toimimaan kaupungissamme. Ensitöiksemme aloimme kulkea vanhojen ystäviemme luona kertomassa Jeesuksesta. Ensin alkuun ihmiset pelkäsivät meitä, mutta vähitellen he innostuivat kuuntelemaan, mitä meillä oli sanottavaa.

Lopulta he tajusivat näkemänsä olevan totta ja, että minä olin uusi mies. Eräässä

tilaisuudessa vanhempi mies tuli luokseni eräässä kokouksessa. Yhtäkkiä tajusin, että katuelämäni aikaan olin ryöstänyt hänet. Olin hakannut hänet henkivieveriin. En tiennyt mitä tehdä. Rukoiltuani, menin miehen luokse puhumaan pahoinpitelystä. Hän järkytyi siitä, että yleensä tiesin tapahtumasta. Kun kerroin minun olevan tuo ryöstäjä, hän katsoi minua suoraan silmiin, ja ikuiselta tuntuvan tauon jälkeen hän sanoi, ”Annan sinulle anteeksi”. Hän työnsi käden taskuunsa, otti sieltä rahaa ja antoi minulle, edelleen annettavaksi seurakunnalle. ”Unohda menneet”, hän sanoi.

Nykyään menemme kahdesti viikossa kaduille kertomaan Jumalan teoista elämässämme. Ensin kerromme Jumalan rakastavan heitä. Kerromme, että Jeesus voi parantaa kenet vain – että Hän voi vapauttaa meidät ja antaa meille myönteisen ja hyvän elämän. Jokainen hetki on hedelmällinen, useat ovat parantuneet ja moni on kutsunut Jeesuksen Kristuksen elämänsä. Useimmat kääntyneet ovat myös alkaneet käydä kirkossa.

Eräs nainen ei käsittänyt miksi hänen kuulokojeensa piti niin hirveätä meteliä. Hän otti sen korvaltaan ja havaitsi kuulonsa parantuneen ja voivansa kuulla normaalisti. Kerran, kun kerroin ihmisille kirkossa, että heidän tarvitsi vain ottaa vastaan Jumalan parannus. Sillä hetkellä, aloin itse ylistää Herraa ja korotin käteni. Yhtäkkiä rampa jalkani alkoi kasvaa. Kaikkien kasvojen edessä. ”Olen parantunut”, huusin, ”Olen Parantunut”! Kykeni kävelemään normaalisti; en ollut enää rampa. Menin lääkärin vastaanotolle tutkittavaksi. Heidän oli myönnettävä, että oli tapahtunut ihme!

Voice on siemen

Miklós Molnár, Unkari

Muutama vuosi sitten pysähdyn kertomaan prostituoidulle Jeesuksen rakkaudesta. Kaksi päivää myöhemmin pysähdyn uudelleen ja kysyin, joko hän oli tehnyt päätöksensä seurata Jeesusta. Annoin hänelle VOICE-lehden. Muutaman viikon kuluttua hän ilmestyi toimistoni ilmoittaen haluavansa antaa elämänsä Jeesukselle. Soitin seurakuntani pastorille, joka järjesti hänelle paikan missä asua, mikä oli kaukana hänen entisestä elinympäristöstään Budapestissa. Jumala on muuttanut hänen elämänsä täydellisesti.

Näin tilaat VOICE:n

Tilaa VOICE-lehti pysyvästi itsellesi ja ystävillesi! Se ilmestyy suomeksi kuusi kertaa vuodessa. Suomenkielisen lehden tilausmaksu 1999 on 60 markkaa ja se kattaa lehden painamisen ja jakelun. Hintaan ei sisälly mitään liikevoittoa.

Voit kysyä tai tilata myös muunkielisiä VOICE:ja ja niiden irtonumeroita. VOICE ilmestyy 30 eri kielellä!

Lähetä tilauksesi ja tiedustelusi (ei rahaa!) STELK -materiaalipalvelut PL 177. 15101 LAHTI puh./fax.03-7511964.

E-mail. jukka.koski@pp5.inet.fi

STELK laskuttaa Sinulta tilauksesi.

Aina läsnä

**Rene pikkupoikana
lastenkodissa.**

Rene Stutz, Israel

Siihen aikaan kun minä synnyin aulap lapsena, sitä pidettiin suurena häpeänä. Viranomaiset ottivat minut pois vanhemiltani ja laittoivat minut lastenkotiin. Vuosien varrella jouduin tutustumaan moneen eri laitokseen. Vaikka olin täysin normaali terve lapsi, jouduin kerran jopa henkisesti jälkeensä jääneiden lasten joukkoon. Sodan loppupuolella jouduin rodullisesti ennakkoluuloisen hoitajattaren julman mielivallan kohteeksi.

Eräs asia oli minulle varsin hämmentävä. He syyttivät minua ja haukkuiivat nimellä ”Jutsku” – vaikken edes ymmärtänyt sanan merkitystä. Heinäkuussa 1951, minun ja veljeni sallittiin lähteä kotiin. Ei kestänyt kauaakaan, ennen kuin otin yhteen solvaavan alkoholisti-isäni kanssa. Jouduin 14 vuotiaana miehenalkuna usein puolustamaan äitiäni hänen hyökkäyksiltään. Lopulta perheemme hajosi ja me lapset jouduimme palaamaan sosiaaliviranomaisen hoitoon.

Jouduimme käymään kirkossa joka sunnuntai. Oikeastaan olimme vankeja. Instituutin johtaja saattoi marssittaa meidät

ensin 9 kilometriä kirkkoon, jossa hän kuitenkin esiintyi mukavana, huolehtivana ja vanhurskaana. Kukaan ei halunnut kuunnella kauhutarinoitamme. Vihdoin, vuonna 1957, minut ”vapautettiin” suorittamaan kansalaisvelvollisuuttani Sveitsin armeijassa.

Armeijan jälkeen työskentelin rakennustelineillä, kunnes eräänä päivänä putosin. Lääkäri määräsi minut menemään kotiin ja pitämään jalkojani kohollaan, koska en kyennyt kävelemään. Kolme päivää myöhemmin polveni olivat turvonneet kaksi kertaa normaalia suuremmiksi. Heidän oli pakko leikata.

Silloinen vuokraemäntäni kertoi minulle saarnaajasta, joka rukoi sairaiden puolesta. Se kuulosti ihmeelliseltä, joten lähdin ottamaan asiasta selvää päivää ennen suunniteltua leikkausta. Palveluksen päätyttyä hän ilmoitti sairaiden voivan pysyä paikallaan rukoushetken ajan. Kun hän saapui luokseni hän kysyi, ”Uskotko Jumalaan”? ”En oikeastaan”, vastasin.

Hänen sanansa, ”Todistan sinulle, että Jumala on tosi”, suorastaan iskeytyi vasten kasvojani. Sitten hän rukoi yksinkertaisen rukouksen. Hän puhui Jumalalle, kuin Hän

olisi hänen oma isänsä. Seuraavana aamuna piti mennä leikkaukseen. Perille tullessani, tajusin, ettei minulla ollut kipuja. Lääkäri tutki minut ja sanoi, ”Sinussa ei ole mitään vikaa”. Sitä en unohda koskaan.

Ymmärsin, että tämä Jumala, jota en tuntenut, oli kuullut myös rukoukset menneisyydessäni. Jo paljon aiemmin olin pyytänyt asioita, jotka toteutuivat, yksi kerrallaan. Onnistuin jopa käynnistämään oman yrityksen. Kahden vuoden sisällä laajensin Zurichiin, Churiin ja St. Moritziin. Sveitsissä kuulin ensi kertaa FGBMF:stä (Suomessa STELK). Osallistuttuani illalliskokoukseen koin sen miellyttävästi erilaiseksi.

1970, urani huipulla, yrityksen teki konkurssin. Eräs talousjohtaja Churissa vei rahamme. Ne oli lainattu sveitsiläiseltä Kansalliselta Vakuutusyhtiöltä yritystoimintaan. Selvisi myöhemmin, että lakimieheni työskenteli myös kaupungille. Minulle ei jäänyt muuta kuin ylläni olevat vaatteet.

Tammikuun kolmantena 1971, pyysi siskoni minua viemään hänet erääseen kristilliseen kokoukseen. Sali oli suuri ja täynnä nuoria, jotka näyttivät innoituneilta ja iloisilta. Illan lopulla eräs puhujista tuli luokseni, katsoi minua silmiin ja kysyi, ”Haluatko tulla vapaaksi”? Olin niin kovan paineen alla, stressattu ja söin rauhoittavia, että halusin todella parantua.

Hän vei minut pieneen huoneeseen, jossa polvistuimme rukoilemaan. Olin kuullut Jeesuksesta, mutta en tiennyt Hänen olevan välittäjä ihmisen ja Jumalan, Isän välillä. Hänen päättäessään rukouksensa en tuntenut mitään erikoista. Vain verenpaineeni oli kohonnut. En rohjennut itse rukoilla. Mies sanoi, ”Minä rukoulen jos sinä toistat ja myöntelet”. Sisälläni sydämessäni voihkin, ”Isä Jumala, jos vapautat minut, lupaan itseni käyttöösi”.

Kun nousin ylös tiesin jotakin tapahtuneen. Oli kulunut vain noin kymmenen

minuuttia, mutta olin 100%:sesti selvä. Siihen asti, johtuen huumeista, olin tuntenut itseni ulkopuoliseksi ja aineettomaksi. Nyt tunsin itseni nuoreksi linnuksi. Olin parantunut. Olin niin hilpeällä tuulella, että unohdin tulleen autolla. Lähdin kävelyille raikkaaseen ja viileään ilmaan, mietiskelemään juuri tapahtunutta ihmettä.

Seuraavana päivänä palasin hakemaan autoani. Matkalla työnsin käteni taskuuni ottaakseni piippuni ja kun huomasin sen särkyneen, heitin sen roskapönttöön. Sen tehdessäni julistin, ”Jeesuksen nimessä, tämä tapa päättyy tähän”. Se oli totta – vapauduin monesta asiasta. Kun pysäköintialueella tapasin vanhemman kristityn, naisen, kerroin hänelle mitä oli tapahtunut, hän muistutti minua nimeni ”Rene” merkityksestä. Se nimittäin tarkoittaa ”kahdesti syntynyt”. Raamattu puhuu ”uudesti syntymisestä”. Kun kutsumme Jeesuksen elämäämme ja muuttamaan meidät, Raamattu kuvaa sitä hengelliseksi syntymäksi ja, että Jumala tekee kaiken ”uudeksi”. Siinä oli mielestäni järkä – niin juuri kävi minulle.

Kaikki meni loistavasti kunnes rakastuin nuoreen naiseen. Olin päättänyt, että minä johtaisin hänet Herran luo. Se oli suuri virhe. Kun sain selvitettyä asian itselleni,

asiat alkoivat sujua paremmin. Työni menestyi ja löysin ihanan talon. Vähitellen alkoi vaikeuksissa olevat ihmiset yöpymään talossamme. En tiedä mistä he saivat osoitteemme, mutta jostakin he vain ilmestyivät.

Kylämme asukkaat eivät hyväksyneet sitä ja pyysivät meitä lähtemään. Tietämättä mitä tehdä, rukoilin Jumalaa antamaan minulle talon, jossa voisin tehdä työtä avun tarpeessa olevien kanssa. Vein lopulta ongelmamme rukoukokoukseen. Kokouksessa eräs mies sanoi, että saisimme mitä tarvitsimme, kunhan rukoilisimme. Koko ryhmä rukoili. Kun lopetimme, toinen mies nousi ylös sanoen, ”Tiedän erään talon, joka on ollut tyhjänä jo neljä vuotta”. Vuokra oli sama kuin se, jota maksoimme nykyisestä.

Huumeriippuvaisia tuli kauniiseen taloomme ja Jeesus paransi heidät. Talo oli mainio apu ihmisten auttamisessa. Vuoden sisällä ponnistelumme palkittiin kun onnistuimme saamaan viranomaisten hyväksynnän ”Kristilliselle huumevieroituskeskuksemme”. Jumala on näyttänyt minulle, mitä Psalmintekijä tarkoitti sanoillaan, ”Sillä sinä olet minun kallioni ja linnani, ja

nimesi tähden sinä minua johdat ja talutat”.

Herra Jeesus Kristus on auttanut minua monella alueella. Ainut kerta milloin olemme kohdanneet vaikeuksia, oli kun yleinen rakensimme Sveitsin suurinta ja parasta ”Huumevieroituskeskusta”. Hyvin usein Pyhä Henki ojenteli minua. Sitten lähti liikkeelle tarina, jossa taloudenhoitamme olisi syylistynyt talousrikoksiin. Seurauksena oli, että saimme porttikiellon kiinteistöön. Lopulta väsyin tekemään asioita omalla tavallani ja vaikeroin Jeesukselle avunpyyntöni. Jumala alkoi jälleen toimia. Hän antoi minulle vaimon, jonka kanssa jaan ilot ja surut. Perustimme uuden Kuntoutuskeskuksen. Salaisuus, jonka opin on, että Jumala on asetettava ensimmäiseksi kaikissa asioissa. Aina kun alamme toimia omilla ehdoillamme kohtaamme vaikeuksia. Olemme nyt Israelissa liikeasioissa ja tavoitamme tarpeessa olevia ihmisiä, niin paljon kuin Jumala vain haluaa meidän kohtaavan. ●

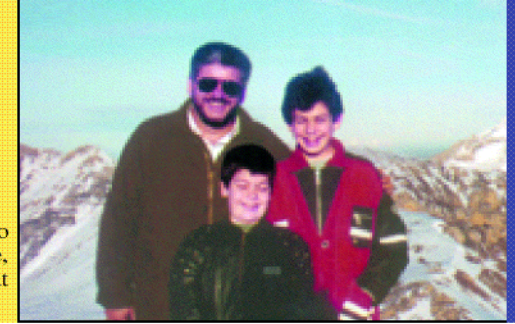
Portugali

John Edwards, Newport, Eileä Wales, Englanti

Äskettäin, varatessani matkan Portugaliin, minulla ei oikeastaan ollut varaa matkustaa. Olin varma, että Pyhä Henki johdattaisi minut matkalle. Sinä iltana sain puhelun naiselta, jolla ei ollut aavistustakaan siitä, että olin oikeissa matkustaa johonkin. Hän kertoi minulle Jumalan ilmoittaneen hänelle suunnitelmastani matkustaa Portugaliin ja, että tarvitsin siihen rahaa. Hän lähetti minulle 600£. Matka oli hyvin erikoinen. Minulla oli lukuisia mahdollisuuksia kertoa kokemuksestani Jeesuksesta Kristuksesta ja näin monen antavan elämänsä Hänelle. Näin parantumisia ja muita hämmästyttäviä asioita. Jumala, ei pelkästään valmistanut tietä, vaan käytti minua, koska olin altis. ●

HENKILÖKOHTAINEN SUHDE JUMALAAAN

Lukiessasi VOICE-lehteä, olet ehkä kysynyt, voisiko Sinullakin olla sellainen suhde Jumalaan kuin ne, joista tässä on kerrottu. Ota tätä varten seuraavat askelet.

1 Tunnusta: Jumalalle eläneesi itsekkäästi ja tehneesi syntiä, kun et ole kunnioittanut Häntä elämäsi Herrana ja olet siksi Hänestä erossa. ”Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla.” (Room. 3:23)

2 Kadu kääntymällä Jumalan puoleen ja pyytämällä Häneltä anteeksi entisiä syntejäsä ja Hänen apuaan voidaksesi elää Hänen tahtonsa mukaan. ”... ellette tee parannusta, niin samoin te kaikki hukutte.” (Luuk. 13:3)

3 Usko että Jeesus on Jumalan Poika ja että Hän on ristinkuolemassaan ottanut kantaaksesi Sinun syntisi, jotta Sinä saisit Jumalan anteeksiantamuksen. ”Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.” (Joh. 3:16)

4 Tunnusta että haluat kutsua Jeesuksen Vapahtajaksesi ja elämäsi Herraksi. ”Sillä jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut.” (Room.10:9)

Jos huolellisesti harkittuasi haluat ottaa tämän tärkeän askelen, niin rukoile ääneen seuraava rukous: ”*Rakas Jumala, minä tiedän olevani syntinen ja että minä siksi olen tiellä kadotukseen. Mutta minä uskon sydämessäni, että Sinun Poikasi Jeesus on kuollut kaikkien syntisten puolesta ja siis minunkin puolestani sekä vuodattanut verensä pestäkseen pois syntini. Minä tunnustan, että Jeesus on minun elämäni Herra ja minun Vapahtajani ja kiitän Sinua iankaikkisen elämän lahjasta. Minä panen luottamukseni Sinuun, että Sinä autat minua elämään Sinun tahtosi mukaan.*”

Älä jää riippuvaiseksi tunteistasi Jumalan hyväksymisen todisteina. Tunteet muuttuvat, mutta Sinun uusi suhteesi Jumalaan perustuu Hänen lupauksiinsa (Room. 10:13). Älä häpeä kertoa toisillekin Jeesuksesta (Matt. 10:32). Varaa joka päivä aikaa rukoukseen ja Raamatun lukemiseen (1 Piet. 2:2; Ps. 37:4; Room. 8:14). Tehtyäsi tämän suurimman kaikista päätöksistä voit kertoa siitä meille, niin lähetämme Sinulle lisää aineistoa. Antamiasi tietoja ei käytetä muuhun tarkoitukseen. (Raamatun sitaattit: VT 1933; UT 1938)

☐ HALUATKO YHTEYDEN STELK:IIIN? ☐

PL 217, 00931 HELSINKI • PL 177, 15101 LAHTI • E-Mail: stelk.finland@dlc.fi

- Ilmoitan päätöksestäni seurata Jeesusta Kristusta ja toivon yhteydenottoa
- Lähettäkää tietoja STELK:in toiminnasta
- Olen kiinnostunut STELK:in jäsenyydestä

Nimi • Osoite • Pub/Fax:

Johtaja

John Bell, Wetherby, Englanti

Tultuani kristityksi, yli viisi vuotta sitten, olen kokenut paljon työttömyyttä. Joulukuun 5. Päivänä 1997, työni Kanava 5:n virittäjänä, joka ottaen huomioon monen vuoden kokemukseni johtotehtävissä, oli sinänsä nöyryyttävä kokemus, päättyi. Olin nyt kolmannen kerran viiden vuoden sisällä työtön. Koska jouluaatto oli enää alle kolmen viikon päässä päätin, että kun uusi vuosi alkaa, minulla olisi tukeva ote uudesta työsopimuksesta.

Kohtalaisen hyvin palkattujen elektronikkamyynnin ja automyyntien tehtäviin tähtäävien kahden haastattelun jälkeen, Gary Guillon, FGBMFI puheenjohtaja ja Gillinghamissa Kentissä sijaitsevan tietokoneohjelmia myyvän yhtiön Euroopan myyntipäällikkö, soitti minulle tarjoten työtä.

Gary sanoi etsivänsä kansainväliseen myyntiin johtajaa ja, että Jumala oli ilmoittanut minun olevan sopiva henkilö. Kiitin häntä tarjouksesta ja lupasin palata asiaan neljän päivän kuluessa. Gillingham on noin 400km Harrogatesta, jossa asun. Tehtävä koski tietokoneita, laitteita, joita olin välitellyt koko elämäni. Koin, että 49 vuoti-

aana olin liian vanha oppimaan moista. Oli helppoa keksiä syitä miksi en hyväksyisi hänen tarjoustaan. Vaikka kyseessä oli hyvin palkattu johtajan tehtävä hylkäsin hänen tarjouksensa.

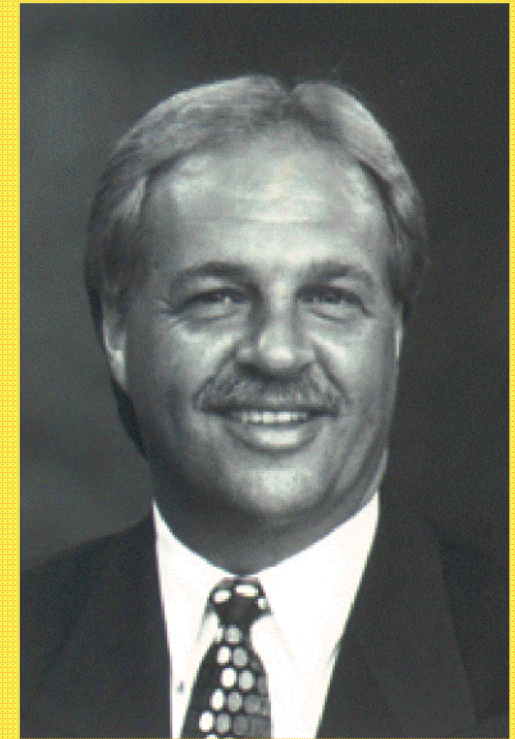
Uuden vuoden aattona autoliikkeestä soitettiin ja ilmoitettiin, etteivät he palkkaisi minua. Myös Gary soitti sanoakseen, että hän edelleen koki Jumalan sanovan, että minun tulisi tehdä työtä hänen kanssaan. Hän pyysi minua matkustamaan luokseen, viettämään jonkin aikaa hänen kanssaan keskustellen ja vakavasti harkitsemaan tätä mahdollisuutta. Myönnyin vastahakoisesti. Tammikuun 2 päivänä saavuin Gillinghamiin.

Sinä iltana, eräessä rukouskokouksessa, Jumala puhui meille ja tajusin, että saatoin sittenkin olla oikeassa paikassa. Muutaman päivän kuluttua olin Garyn kanssa hänen kustantamallaan, kuuden päivän matkalla San Fransiskossa. Tapasimme hänen työnantajansa, maailman toiseksi suurimman tietokonevalmistajan, luona Silicon Valleyssa. Vietimme ihania hetkiä syöden parhaimmissa ravintoloissa. Katselin usein 15 kerroksen 5:n tähden timanttiluokan hotellin

ikkunastani ihastellen San Fransiskon pilvenpiirtäjiä ja kysellen Herraltani, "Mitä minä täällä teen? Mihin viet minut Herrani"? En ole edes ollut haastattelussa! Viikkoa myöhemmin aloin työskennellä Garylle ja vastaperustetulle kristilliselle työryhmälle.

Koska ajelen viikoittaisen 800 kilometrin pituisen työmatkani 17 vuotta vanhalla autollani, olin huolestunut sen koossa pysymisestä. Kun kerroin huoleni eräälle tutulle autokauppiaille, hän sanoi, "En voisi kuvitellakaan ajellevani edes 150km niin vanhalla autolla"! Toisen työviikkoni toisena päivänä, Gillinghamissa, jokin särkyi, eikä auto ollut enää korjaamisen arvoisen. Sinä iltana FGBMFI:n (Suomessa STELK) rukouskokouksessa sain sanan Jumalalta, "Älä huolehdi omista sotavaunuistasi, luota minuun". Torstaina, kun olin aikeissa palata kotiin Harrogateen, kello 16:45 minulla ei vielääkään ollut kulkuneuvoa! Viisitoista minuuttia ennen aikomustani lähteä, minulle toimitettiin 6 kuukautta vanha Vauxhall Vectra. Minulle kerrottiin auton olevan varattu minun käyttöni seuraavaksi puoleksi vuodeksi ilman kustannuksia. Kun menin ulos tarkastelemaan vasta toimitettua autoa ajattelin, "Toivottavasti se on dieseli". Juuri silloin auton tuonut kuljettaja sanoi, "Siinä on se uusi 2.0 litran dieseli ja tankki on täynnä".

Tämä oli varsin merkittävää ottaen huomioon, että minulla ei ollut silloin vielä edes allekirjoitettua työsopimusta. Silloin huomasin rekisterinumeron, P 375 MOE. Gary avasi Raamatusta Psalmin 37:5 ja luki, "Anna tiesi Herran haltuun ja turvaa häneen, kyllä hän sen tekee." Garyn lukiessa tunsin Pyhän Hengen sanovan, "Tämä on minun lahjani Sinulle John". ●

Rampa kävelee

Ross Elliott, Halifax, Nova Scotia

Lähtiessään työhönsä, vaimoni, joka on sairaanhoitaja, ei huomannut jäistä askelmaa vaan liukastui ja kaatui. Lääketieteen perustiedoillaan hän päätteli pian, että hänen säärialuunsa läheltä nilkkaa, oli murtunut. Vasta hänen raahauduttua sisälle kuulin hänen avunhuutonsa. Löysin hänet makaamassa lattialla kykenemättömänä nousemaan. Minut nähdessään hän sanoi, "Meidän täytyy rukoilla". Rukoilimme uskoviensa rukouksen, että Jumala korjaisi luut samanlaisiksi, joiksi Hän oli ne luonutkin. Vaimoni tunsu välittömästi jotakin tapahtuvan. Saatoimme kuulla miten luut asettuivat jälleen paikoilleen. Hän parani sillä hetkellä täydellisesti. ●

Viinaa & Väkivaltaa

Frank Murray, Norwich, Englanti

Sotilaselämä ja armeijan liikuntatilat sopivat minulle. Ylenin nopeasti. Minulla oli myös kunnia voittaa nyrkkeilyssä nuorten höyhensarjan mestaruus. Vielä alle kahdeksantoistavuotiaana minut valittiin kommandojen valmennuskoulutukseen ja pääsin Kuninkaallisen Laivaston Kommandovarikolle Lympstoneen Devonissa. Useita viikkoja kestäneen uuvuttavan koulutuksen jälkeen uusi yksikköni sai kaikkien himoitseman ”vihreän baretin”. Meidän sijoitettiin sen jälkeen Blackdowniin Hampshirissa, jossa 3:s Kommando Prikaati O.F.P. (Ordnance Field Park) muodostettiin ja varustettiin Kauko-Itää silmällä pitäen.

Siihen aikaan alkoi himo viinaan. Olin täysin tietämätön sen haitallisuudesta. Yksikkö saapui Singaporeen kesäkuussa 1964. Meillä oli pari viikkoa aikaa asettua aloillemme, ennen kuin lähdimme sisämaahan viidakkosotatarjoituksiin Malajiin. Monen viikon harjoituksen jälkeen palasimme takaisin leirirutiineihin.

Nyrkkeilin edelleen ja voitin Singaporen alueen tukikohtien keskisarjan mestaruuden. Minut ja muutama muu mies tuhoamisjaostostamme lähetettiin Borneon pohjoisosaan aktiivitoimiin. Se oli minulle, 18 vuotiaalle, jännittävää aikaa. Olut oli annosteltu kahteen tölkkiin päivässä, mutta Tawaussa saimme käydä paikallisissa baareissa. Jouduin moniin tappeluihin. Yksi lentosota-miehistä, jonka olin murjonut huonoon kuntoon, janoi kosta ja yritti ampua minua kun palasin leiriin.

Minut tuomittiin kahden kuukauden arestiin Tangunin sotilasvankilaan. Siellä ollessani eräs nuori pastori kertoi minulle Jumalan rakkaudesta, mutta vaikka tiesin papin olevan oikeassa, valitsin eri tien. Vaikka palvelin kaksi ja puoli vuotta Kauko-Idässä pääasiassa kurinalaisena ja kunnollisena sotilaana, alkoholi laukaisi minussa jotakin, mikä teki minut väkivaltaiseksi. Tunsin itseni huonoksi ja tyhjäksi, huolimatta kaikista myönteisistä asioista joita sain kokea.

Minussa oli valtava ehdottoman rakkauten kaipuu. Uskoin, macho kun yritin olla, että Jumala piti minut kurissa. Hieman ennen joulua 1966 minut komennettiin takaisin Englantiin. Olin muutaman viikon maissa ja valmistauduin palaamaan Ulsteriin. Sain kuulla ilosanoman Jeesuksesta uudelleen, mutta taas kerran päätin kulkea omia teitäni. Seuraavaksi minut komennettiin sotavälineiden Keskusvarikolle Bicesteriin Oxfordshireen. Siellä oleskelun aikana minut valittiin joukkueeseen nyrkkeilemään Pohjois-Irlantilaisia vastaan.

Jälleen kerran alkoholi koitui turmiokseni. Vakavanlaatuisen rähinän päätteeksi jouduin Sotaoikeuteen kuusi pahoinpitelysyytettä vastattavanani. Sain kuusi kuukautta Colchesterin Kurinpalautusleirillä. Jälkeenpäin, ikuisiksi häpeäkseni, ”vapautettiin” armeijasta. Lähdettyäni armeijasta muutin asumaan Norfolkkin Norwichiin. Ajelehdin suhteesta toiseen etsien saavuttamatonta rakkautta, jonka silloin luulin olevan oikeuteni! Onnistuin pysymään töissä ja pystyin ansaitsemaan oikein hyvin. Sekaannuin myös moniin laittomuuksiin, joilla sain rahaa kalliiseen elämäntyyliini. Työskentelin ulosheittäjänä useissa pubeissa ja klubeissa, mikä johti usein joko väkivaltaan tai rikoksiin.

Silloin 1979, olin jo tavannut vaimoni Lindan. Meillä oli kaksi lasta, mutta

rasitus alkoi näkyä ja avioliittomme oli lähestymässä loppuaan. Aloin käydä kirkossa, tietäen, että elämäni oli nyt saatava kuntoon. Vanhin tytäreni rinnallani, tein lupauksen seurata Jeesusta. Tunsin silloin pelkojen ja murheiden putoavan harteiltani. Heräsin aamuisin tuntien kuin kävelisin ilmassa! Valitettavasti alkoholi oli edelleen ongelma. Ei tarvittu kuin muutama drinkki niin olin taas samassa jamassa jopa pahemmassa. Nyt syyllisyys painoi vielä enemmän. Juomiseni kehittyi päivittäiseksi. Loppua kohti mennessä vatsani ei enää kestänyt, voimani pahoin kaiken aikaa. Vaimoni ja perheeni oli jo saanut tarpeekseen käyttäytymisestäni.

Lopulta Linda esitti uhkavaatimuksen: hakea apua juomisongelmaan tai ulos talosta. Minun oli hyväksyttävä tosiasia, että ongelma ei ollut enää minun hallittavissani ja hain apua. Tapasin vihdoon ihmisiä, jotka ymmärsivät ongelmani ja välittivät tarpeeksi. Kiitollisena kuulin miten he olivat onnistuneet pääsemään eroon alkoholin väärinkäytöstä. Sitä mukaa kun paranin, pystyin pyytämään Jumalalta anteeksi ja uusimaan suhteeni Jeesukseen. En pysty kiittämään enkä ylistämään Häntä kylliksi, siitä mitä Hän on tehnyt elämälleni. Olin matkalla enneaikaiseen kuolemaan, mutta Hän vapautti minut.

Se johti Lindan ja minun välisen suhteen uusiutumiseen. Olen nykyisin, työnantajani Norwich YMCA:n (NMKY), kautta kolmen kuukauden komennuksella Sarajevossa, Bosniassa. Minulla on mahdollisuus viipyä myös pidempään. Tapaan ja keskustelen nuorten sotilaiden kanssa päivittäin ja rukoulen, että kokemukseni varjelsi heitä kulke-
masta minun vanhoja polkujani.

KEITÄ OLEMME?

Kansainvälinen FGBMFI ja sen suomalainen tytäryhdistys Suomen Täyden Evankeliumin Liikemiesten Kansainvälinen Veljesliitto STEL.K ovat kristittyjen liikemiesten yhteisöjä tarkoituksenaan:

1 kutsua miehiä Jumalan yhteyteen ja seurakuntiin todistamalla Jumalan läsnäolosta ja voimasta tämän päivän maailmassa koko ihmiselle suunnatun täyden evankeliumin avulla,

2 tarjota perusta kristittyjen miesten yhteydelle kaikkialla heidän kokemuksistaan Jeesuksessa Kristuksessa kertovan yhteisen lipun alla ja vahvistaa heitä menemään seurakuntiansa virkistyneinä ja uudistuneina. Nämä yhteisöt eivät itse ole seurakuntia eivätkä lahjoja, niillä ei ole pappeja eivätkä ne perusta seurakuntia,

3 pyrkiä voimistamaan yhteyttä kristittyjen kesken.

VOICE No.993

This is one of thirty languages of Voice Magazine published by the FGBMFI International Office. This edition is printed six times a year. • P.O. Box 36, CH-1122 Romanel-Sur-Morges, Switzerland. 20 Corporate Park, 3rd Floor, Irvine CA, USA.

PUBLICATIONS • Editor: Blair Scott
E-Mail: Editor@fgbmfiVOICE.com
Internet: <http://members.aol.com/fgbmfi/news.htm>
Tel: +1.360.318.8077 Fax: +1.360.354.1307
International Publications Directors: Jerry Jensen & Blair Scott. • Assistant: Donato Anzalone. • Graphics: Int'l Graphics & Design. • Int'l Graphics: Colin Smith.

Tietoa tukijoistamme, katso:

www.fgbmfiVOICE.com